

Sygn. akt VII U 586/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2021r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 września 2021r. w Warszawie

sprawy E. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o prawo do rekompensaty

na skutek odwołania E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 16 lutego 2021 roku, znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje E. C. prawo do rekompensaty.

UZASADNIENIE

E. C. w dniu 16 marca 2021r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 lutego 2021r., znak: (...), odmawiającej przeliczenia emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnym charakterze.

Ubezpieczona wskazała, że w jej ocenie błędnie ustalono, że nie legitymuje się 15-letnim okresem pracy w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 2009r. Wniosła więc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury z uwzględnieniem rekompensaty w związku z pracą w szczególnym charakterze, a uzasadniając swe stanowisko wyjaśniła, że na dzień 1 stycznia 2009r. staż jej pracy w szczególnym charakterze przekroczył 15 lat, wymagane przez art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Dalej wskazała, że była zatrudniona w okresie od 15 września 1981r. do 16 maja 1991r. na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół (...) w W., zaś od 1 lutego 1998r. do 25 stycznia 2021r. wykonywała pracę w charakterze pracownika kontroli państwowej w Najwyższej Izbie Kontroli w W..

Ubezpieczona - powołując się na treść art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. - Karta Nauczyciela - podniosła, że każda praca nauczyciela wykonywana do 2009r. była pracą w szczególnym charakterze. Również wykonywanie obowiązków na stanowisku pracownika kontroli państwowej w NIK należy uznać za pracę w takim charakterze. Okresy te mogą być sumowane, co potwierdza powołane przez ubezpieczoną orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2012r., II UK 44/12. Odwołując się do poglądów wyrażonych w tym orzeczeniu, ubezpieczona uznała, że w jej przypadku nie ma przeszkód do zliczenia kilku okresów pracy do jednego 15-lecia, pomimo że jeden z nich dotyczy zatrudnienia na stanowisku nauczyciela, drugi zaś pracy w Najwyższej Izbie Kontroli (odwołanie z dnia 12 marca 2021r., k. 4-5 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Pełnomocnik organu rentowego w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie na wstępie powołał treść art. 21 ust. 1 i art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018r., poz. 1924) zwanej dalej „ustawą pomostową” oraz § 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43). Dalej wskazał, że ubezpieczona była zatrudniona w okresie od 1 lutego 1998r. do 25 stycznia 2021r. w Najwyższej Izbie Kontroli, zaś od 15 września 1981r. do 16 maja 1991r. wykonywała pracę na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół (...). Powołane przepisy oraz orzecznictwo (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2005r., II UK 137/04) nie przewidują jednak możliwości zaliczenia nauczycielom do okresów pracy w szczególnym charakterze jakichkolwiek innych okresów zatrudnienia poza pracą nauczyciela (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 kwietnia 2021r., k. 6-7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. C., urodzona w dniu (...), w okresie od 15 września 1981r. do 16 maja 1991r. zatrudniona była w Zespole Szkół (...) w W. na stanowisku nauczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresach od 11 lutego 1985r. do 14 lutego 1988r. oraz od 1 września 1989r. do 16 maja 1991r. korzystała z urlopu wychowawczego (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 6 listopada 2000r., nienumerowane karty - tom I a.e.). Natomiast w okresie od 1 lutego 1998r. do 25 stycznia 2021r. pracowała w Najwyższej Izbie Kontroli w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: starszego inspektora kontroli państwowej, głównego specjalisty kontroli państwowej i doradcy technicznego. Od 1 lutego 1998r. do 31 grudnia 2008r. wykonywała pracę w szczególnym charakterze na podstawie § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (zaświadczenie z dnia 12 czerwca 2018r. i świadectwo pracy z dnia 25 stycznia 2021r., k. 8-9 - tom II a.e.).

W okresie pracy w NIK ubezpieczona przed 31 grudnia 2008r. pobierała zasiłki chorobowe w okresach: od 1 grudnia 1998r. do 4 grudnia 1998r., od 23 listopada 1999r. do 26 listopada 1999r., od 16 lutego 2000r. do 18 lutego 2000r., od 27 kwietnia 2000r. do 28 kwietnia 2000r., od 28 listopada 2000r. do 1 grudnia 2000r., od 8 października 2001r. do 12 października 2001r., od 2 stycznia 2002r. do 8 stycznia 2002r., od 22 stycznia 2002r. do 25 stycznia 2002r., od 2 września 2002r. do 6 września 2002r., od 9 grudnia 2002r. do 13 grudnia 2002r., 5 kwietnia 2003r. do 11 kwietnia 2003r., od 27 czerwca 2003r. do 4 lipca 2003r., od 2 września 2003r. do 8 września 2003r., od 25 września 2003r. do 3 października 2003r., od 24 kwietnia 2004r. do 30 kwietnia 2004r., od 24 maja 2004r. do 28 maja 2004r., od 6 lipca 2004r. do 30 lipca 2004r., od 6 października 2004r. do 8 października 2004r., od 29 marca 2005r. do 2 kwietnia 2005r., od 14 czerwca 2005r. do 24 czerwca 2005r., od 30 listopada 2005r. do 13 stycznia 2006r., od 1 lutego 2006r. do 8 lutego 2006r., od 7 sierpnia 2006r. do 11 sierpnia 2006r., od 12 września 2006r. do 22 września 2006r., od 29 listopada 2006r. do 8 grudnia 2006r., od 12 grudnia 2006r. do 15 grudnia 2006r., od 18 kwietnia 2007r. do 20 kwietnia 2007r., od 21 maja 2007r. do 25 maja 2007r., od 5 lipca 2007r. do 6 lipca 2007r., od 19 lipca 2007r. do 27 lipca 2007r., od 5 listopada 2007r. do 9 listopada 2007r., od 12 grudnia 2007r. do 14 grudnia 2007r., od 4 marca 2008r. do 7 marca 2008r., od 21 kwietnia 2008r. do 25 kwietnia 2008r., od 4 czerwca 2008r. do 20 czerwca 2008r., od 24 listopada 2008r. do 28 listopada 2008r. oraz od 18 grudnia 2008r. do 24 grudnia 2008r. (świadectwo pracy z 25 stycznia 2021r., k. 7 – 8 – tom II a.e.).

W dniu 28 stycznia 2021r. E. C. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę z uwzględnieniem rekompensaty (wniosek z dnia 28 stycznia 2021r., k. 1 – 6 - tom II a.e.; pismo ubezpieczonej z 28 stycznia 2021r., k. 11 – tom II a.e.).

Organ rentowy wydał w dniu 16 lutego 2021r. dwie decyzje o znaku (...). W jednej z nich przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 stycznia 2021r., która została obliczona na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Natomiast w drugiej decyzji odmówił przyznania prawa do rekompensaty, a wyjaśniając swe stanowisko wskazał, że zgodnie z § 4 rozporządzenia prawo do rekompensaty nabywa pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, jeżeli spełnia warunki dotyczące wieku oraz stażu pracy. Do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach zalicza się okresy pracy górniczej, na kolei, a także okresy pracy i służby wymienione w § 5-10 rozporządzenia. W ocenie organu rentowego okresy pracy wymienione w

§ 14, a więc zatrudnienie w Najwyższej Izbie Kontroli od 1 lutego 1998r. do 31 grudnia 2008r., z wyłączeniem okresu zasiłków chorobowych oraz w § 15 na stanowisku nauczyciela od 15 września 1981r. do 10 lutego 1985r. i od 15 lutego 1988r. do 31 sierpnia 1989r. nie podlegają sumowaniu w świetle § 4 tego rozporządzenia (decyzje z dnia 16 lutego 2021r., k. 13-19 tom II a.e.).

Wskazanych ustaleń faktycznych, które nie były przedmiotem sporu, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o wymienione dokumenty, zgromadzone w aktach organu rentowego, których wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. C. podlegało uwzględnieniu.

Regulacja dotycząca rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, o którą ubiega się ubezpieczona, została wprowadzona do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 1924). Art. 2 pkt 5 tej ustawy zawiera definicję rekompensaty rozumianej jako odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Z kolei warunki jej przyznawania oraz sposób jej obliczenia wskazują art. 21 – 23 zamieszczone w Rozdziale III „Rekompensata”. Art. 23 stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę oraz, że przyznawana jest ona w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W art. 21 ust. 1 ustawy wskazano natomiast, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Z art. 21 ust. 2 ustawy wynika zaś, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wskazywane art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej oraz 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat. Z kolei w art. 21 ust. 2 tej ustawy została zawarta przesłanka negatywna, którą stanowi nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Może ona budzić wątpliwości, gdyż literalna wykładnia tego wyrwanego z kontekstu normatywnego przepisu może prowadzić do wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Do prawidłowej interpretacji tego przepisu konieczne jest jednak zastosowanie wykładni systemowej, która prowadzi do przepisu art. 23 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego. Z kolei z art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej wynika, że kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 roku. W tych okolicznościach warunek sformułowany w art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Nabycie prawa do takiego tylko świadczenia stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty. Natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 maja 2017r., III AUa 2047/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 grudnia 2015r., III AUa 1070/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2017r., III AUa 529/16).

W analizowanym przypadku nie zaistniały wskazane przesłanki negatywne, uniemożliwiające ubezpieczonej uzyskanie rekompensaty, gdyż nie wystąpiła sytuacja, by E. C. miała przyznane prawo do wcześniejszej emerytury z uwagi na prace wykonywane w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Poza tym takiego prawa –

nawet, gdyby o nie wystąpiła, nie mogłaby nabyć, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie posiada 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Również nabycie świadczenia w obniżonym wieku z uwagi na pracę nauczycielską nie byłoby w jej przypadku możliwe, gdyż okres zatrudnienia w charakterze nauczyciela jest zbyt krótki. To zaś, że decyzją z dnia 16 lutego 2021r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, bez uwzględnienia okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, nie było przeszkodą do przyznania rekompensaty. Wobec powyższego należało zbadać, czy ubezpieczona spełniła przesłanki pozytywne do uzyskania rekompensaty.

Analiza cytowanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych prowadzi do wniosku, że prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 31 grudnia 1948r., które przed 1 stycznia 2009r. wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy emerytalnej. Podobnie jak przy ustalaniu tego okresu na potrzeby przyznania emerytury w niższym wieku emerytalnym, na potrzeby ustalania prawa do rekompensaty, będą uwzględnione tylko okresy, w których praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wskazuje na to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, do którego należy się odwołać na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy emerytalnej, które w § 2 ust. 1 wyraźnie przewiduje, że że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpatrywanej sprawie poza przedmiotem sporu było, że ubezpieczona pracowała w szczególnym charakterze zarówno w okresie od 15 września 1981r. do 16 maja 1991r. na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół (...) w W., jak i od 1 lutego 1998r. do 31 grudnia 2008r. jako pracownik kontroli państwowej w Najwyższej Izbie Kontroli w W.. Jeśli chodzi o pracowników NIK, to o ich prawie do wcześniejszej emerytury stanowi § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z tym przepisem, pracownik Najwyższej Izby Kontroli nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn w czasie zatrudnienia w Najwyższej Izbie Kontroli,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w Najwyższej Izbie Kontroli.

Natomiast w przypadku nauczycieli kwestię prawa do wcześniejszej emerytury tej grupy zawodowej reguluje § 15 ww. rozporządzenia. Stanowi on, że nauczyciel, wychowawca lub inny pracownik pedagogiczny wykonujący pracę nauczycielską wymienioną w art. 1 pkt 1-7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 1982 r. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 287, Nr 31, poz. 214 i z 1983 r. Nr 5 poz. 33), określoną w tej ustawie jako praca zaliczona do I kategorii zatrudnienia, nabywa prawo do emerytury na zasadach określonych w § 4 i jest uważany za wykonującego prace w szczególnym charakterze.

W przypadku ubezpieczonej żaden ze wskazanych okresów samodzielnie nie mógł być podstawą do przyznania prawa do rekompensaty, gdyż nie jest co najmniej 15 – letni. Dopiero po zsumowaniu ubezpieczona legitymowałaby się okresem o takiej długości, z tym że organ rentowy wskazywał, że obowiązujące przepisy prawa nie dają możliwości ich sumowania. Dla poparcia swego stanowiska powołał się na pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 stycznia 2005r. (II UK 137/04), a z kolei w tym wyroku SN odwołał się do stanowiska, jakie zaprezentował Sąd Najwyższy w uchwale z 23 stycznia 1986r. (III UZP 56/85 (OSNCP 1986 nr 12, poz. 203), że przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury co do zasady nie jest możliwe zliczanie okresów pracy nauczyciela z innymi okresami pracy nawet uznanymi w myśl rozporządzenia za okresy pracy w szczególnym charakterze (lub w szczególnych warunkach).

Zarazem jednak Sąd Najwyższy w powołanym przez ubezpieczoną orzeczeniu z dnia 6 września 2012r. (II UK 44/12), wskazał że okresy pracy różnych grup zawodowych, traktowane przez przepisy rozporządzenia jako okresy pracy w

szczególным charakterze, mogą zostać zsumowane jeśli warunki emerytalne są dla tych grup jednakowe. W sprawie, którą SN rozpatrywał, chodziło konkretnie o osoby wykonujące pracę w szczególnym charakterze, będącą służbą w wojsku lub Milicji albo pracę nauczycielską. W przypadku obu tych grup wymagane jest ukończenie przez mężczyznę 60 roku życia i udowodnienie 25-letniego stażu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnym charakterze, zatem według Sądu Najwyższego nie ma przeszkód do zliczania tych okresów do jednego 15-lecia. W dalszej części wywodów SN wyjaśnił, że nie stanowi przeszkody dla zaaprobowania takiego poglądu stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uchwale z dnia 29 września 2005r. (II UZP 10/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 21), wskazujące na brak możliwości sumowania i jednoczesnego zliczenia okresów pracy w szczególnych warunkach do okresów pracy w szczególnym charakterze nauczyciela ani to, że w innych orzeczeniach Sąd Najwyższy wypowiadał się na gruncie prawa do emerytury na podstawie Karty Nauczyciela o niedopuszczalności doliczania do pracy nauczycielskiej jakichkolwiek innych okresów zatrudnienia, niż zatrudnienie nauczycielskie (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1986r., III UZP 56/85, OSNCP 1986 nr 12, poz. 203 oraz wyrok z dnia 18 stycznia 2005r., II UK 137/04, OSNP 2005 nr 15, poz. 234, z aprobującą glosą M. Zielenieckiego, Gdańskie Studia Prawnicze 2006 nr 1, poz. 20). Stosownie bowiem do art. 86 Karty Nauczyciela, nauczyciel oraz członek jego rodziny mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego określonego w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów ustawy, z tym że nauczyciel zaliczany jest do pracowników wykonujących pracę w szczególnym charakterze.

Sąd Najwyższy podkreślił, że w sprawie, którą analizował, skarżący nie żądał przyznania emerytury nauczycielskiej, lecz domagał się ustalenia uprawnień emerytalnych przysługujących osobom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. wynikających z art. 24 w związku z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, przy ustaleniu, że w dniu wejścia w życie ustawy osiągnął okres zatrudnienia w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy.

Powołany pogląd SN, na którym opierała odwołanie ubezpieczona, Sąd Okręgowy w pełni podziela, tym bardziej że przedmiotem rozpoznania w sprawie nie było prawo do wcześniejszej emerytury, a prawo do rekompensaty, która stanowi odszkodowanie za brak możliwości uzyskania prawa do świadczenia w niższym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej. Sytuacja ubezpieczonej nie jest więc taka jak osoby ubiegającej się o emeryturę wcześniejszą. W jej przypadku do uzyskania takiego świadczenia nie doszło właśnie z tych powodów, o których była mowa, co nie oznacza, że nie można zsumować okresów pracy w szczególnym charakterze, tym bardziej że warunki do uzyskania emerytury wcześniejszej, określone w rozporządzeniu z 7 lutego 1983r., tak dla pracowników NIK, jak i dla nauczycieli, są jednakowe (w przypadku kobiet – 55 lat i 15 lat pracy w szczególnym charakterze).

Wobec powyższego, w przypadku ubezpieczonej istnieje możliwość uwzględnienia do stażu pracy w szczególnym charakterze okresów pracy nauczyciela oraz pracownika Najwyższej Izby Kontroli. Pominięciu powinny podlegać w tych okresach jedynie urlopy wychowawcze, z których E. C. korzystała od 11 lutego 1985r. do 14 lutego 1988r. oraz od 1 września 1989r. do 16 maja 1991r., gdyż nie są one zaliczane do pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (por. wyroki Sądu Najwyższego z 6 czerwca 2006r., I UK 338/05, LEX nr 375608 i z 23 kwietnia 2013r., I UK 561/11, niepubl.). Dodatkowo przy ustalaniu prawa do rekompensaty nie uwzględnia się okresów pobierania zasiłku chorobowego, bowiem jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 października 2020r. (III UZP 3/20), przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, warunkującego prawo do rekompensaty na podstawie art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r., nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). W związku z tym ubezpieczonej nie można było uwzględnić również okresów, kiedy pracując w NIK pobierała zasiłek chorobowy, a więc od 1 grudnia 1998r. do 4 grudnia 1998r., od 23 listopada 1999r. do 26 listopada 1999r., od 16 lutego 2000r. do 18 lutego 2000r., od 27 kwietnia 2000r. do 28 kwietnia 2000r., od 28 listopada 2000r. do 1 grudnia 2000r., od 8 października 2001r. do 12 października 2001r., od 2 stycznia 2002r.

do 8 stycznia 2002r., od 22 stycznia 2002r. do 25 stycznia 2002r., od 2 września 2002r. do 6 września 2002r., od 9 grudnia 2002r. do 13 grudnia 2002r., 5 kwietnia 2003r. do 11 kwietnia 2003r., od 27 czerwca 2003r. do 4 lipca 2003r., od 2 września 2003r. do 8 września 2003r., od 25 września 2003r. do 3 października 2003r., od 24 kwietnia 2004r. do 30 kwietnia 2004r., od 24 maja 2004r. do 28 maja 2004r., od 6 lipca 2004r. do 30 lipca 2004r., od 6 października 2004r. do 8 października 2004r., od 29 marca 2005r. do 2 kwietnia 2005r., od 14 czerwca 2005r. do 24 czerwca 2005r., od 30 listopada 2005r. do 13 stycznia 2006r., od 1 lutego 2006r. do 8 lutego 2006r., od 7 sierpnia 2006r. do 11 sierpnia 2006r., od 12 września 2006r. do 22 września 2006r., od 29 listopada 2006r. do 8 grudnia 2006r., od 12 grudnia 2006r. do 15 grudnia 2006r., od 18 kwietnia 2007r. do 20 kwietnia 2007r., od 21 maja 2007r. do 25 maja 2007r., od 5 lipca 2007r. do 6 lipca 2007r., od 19 lipca 2007r. do 27 lipca 2007r., od 5 listopada 2007r. do 9 listopada 2007r., od 12 grudnia 2007r. do 14 grudnia 2007r., od 4 marca 2008r. do 7 marca 2008r., od 21 kwietnia 2008r. do 25 kwietnia 2008r., od 4 czerwca 2008r. do 20 czerwca 2008r., od 24 listopada 2008r. do 28 listopada 2008r. oraz od 18 grudnia 2008r. do 24 grudnia 2008r. Mimo tego okresy jej pracy w szczególnym charakterze do dnia 31 grudnia 2008r. wyniosły 15 lat i 22 dni. Ubezpieczona spełniła więc kwestionowaną przez ZUS przesłankę konieczną do uzyskania prawa do rekompensaty. Sąd zatem na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję zgodnie z wnioskiem E. C..